

SECTION: POLITICAL SCIENCES.

SEKCJA: NAUKI POLITYCZNE.

How to cite: Ninyuk, I. (2024). Analysis of Political Leadership in the Context of Globalization: New Trends and Challenges. *International Conference on Science, Innovations and Global Solutions*. (pp. 26-30). Futurity Research Publishing. <https://futuraity-publishing.com/international-conference-on-science-innovations-and-global-solutions-archive/>

Analysis of Political Leadership in the Context of Globalization: New Trends and Challenges

Нинюк Інна Іванівна

кандидат наук з державного управління, доцент кафедри політології та публічного управління, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна, inna_nynyuk@bigmir.net, <https://orcid.org/0000-0001-6544-2393>

Accepted: June 5, 2024 | **Published:** June 14, 2024 | **Language:** Ukrainian

Анотація: This article analyzes political leadership in the context of globalization, taking into account new trends and challenges. It emphasizes the relevance of understanding leadership dynamics in a rapidly changing global context. The aim is to explore how political leaders maneuver through the complexities created by globalization. The study provides insights into the evolution of leadership paradigms, emphasizing adaptability and innovation. The conclusion emphasizes the need for leaders to adopt multifaceted approaches to effectively address today's global challenges.

Keywords: political transformations, global trends, international relations, political innovations, information society, international dimensions.

Вступ

Аналіз політичного лідерства в умовах глобалізації є важливим для вивчення розвитку процесів урядування в сучасних країнах. Глобалізація змінює політичні, економічні та соціальні умови, створює нові складності та проблеми, які вимагають інноваційних підходів до лідерства. Втім, незважаючи на щораз вищий науковий інтерес до цієї теми, специфічні тенденції та виклики, характерні для політичного лідерства в епоху глобалізації, оцінено недостатньо.

Дослідження змін у політичному лідерстві в умовах глобалізації є актуальним як для політиків, так і для науковців та політиків-практиків. У взаємопов'язаному світі політичні лідери мають вирішувати безліч транснаціональних питань, починаючи від економічної взаємозалежності й закінчуючи культурним і технологічним розвитком. Як наслідок, існує актуальна потреба вивчити, як глобалізація впливає на стилі лідерства, процеси прийняття рішень і здатність політичних лідерів ефективно реагувати на нові виклики, що з'являються.

Сучасні наукові дослідження політичного лідерства в умовах глобалізації виявляють кілька нових тенденцій та завдань. Дослідники дедалі більше звертають увагу на вплив глобалізації на стилі лідерства, процеси прийняття рішень і роль лідерів у вирішенні складних глобальних проблем (Чальцева, & Швець, 2022).

Однією з ключових тенденцій є перехід до моделей лідерства, орієнтованих на співпрацю та інклюзивність. Глобалізація поєднала економіки та суспільства, що вимагає від лідерів працювати через національні кордони та взаємодіяти з різними суб'єктами. Дослідження показують, що лідери, які підтримують інклюзивність та співпрацю, мають більше можливостей для подолання глобальних викликів (Кирчів, 2019).

Цифрова економіка трансформувала характер політичного лідерства, оскільки лідери використовують нові технології для взаємодії з виборцями, залучення їхньої підтримки та формування громадської думки. Платформи соціальних мереж стали для лідерів потужним інструментом для донесення свого погляду, але водночас вони створюють проблеми, пов'язані з дезінформацією, поляризацією та питаннями приватності (Антипенко, 2020).

Результати дослідження

Процес глобалізації – складне, багатопланове явище, що супроводжується інтенсифікацією економічних, культурних, технологічних і політичних відносин у всесвітньому масштабі. Цей процес трансформував економіки та соціальні системи в усьому світі, створив взаємопов'язану мережу, в якій події, що відбуваються в одній частині світу, можуть мати суттєві наслідки в інших частинах планети. Сутність процесу глобалізації полягає в щораз більшій залежності між країнами, якій сприяє технологічний прогрес, а також лібералізація ринків і транснаціональний рух капіталів, товарів, послуг, інформації та людських ресурсів.

До ключових ознак глобалізації можна віднести економічну лібералізацію, яка полягає у відкритті ринків і зниженні торговельних бар'єрів, що дозволяє товарам і послугам рухатися швидше і вільніше. Технологічний прогрес грає вирішальну роль у з'єднанні людей та бізнесу через

цифрові платформи, скорочуючи відстані та час комунікації. Культурна глобалізація виражається у швидкому поширенні ідей, цінностей і культурних практик, створюючи глобальне середовище, в якому місцеві культури взаємодіють і впливають одна на одну. Міжнародна міграція населення також сприяє цій динаміці, вносячи демографічне та культурне урізноманітнення в суспільства, що приймають мігрантів (Іванов, 2024).

Така взаємозалежність, що з кожним роком посилюється, створює нові вимоги до політичних лідерів, чиї ролі та обов'язки дедалі більше залежать від глобальної ситуації у світі. Глобалізація вимагає від політичних лідерів підвищеної здатності керувати в складних і швидкозмінних обставинах, що виникають на міжнародній арені. Ті, хто приймає рішення, мають бути здатними вести переговори та взаємодіяти з транснаціональними питань, як-от торгівля, зміна клімату, глобальна безпека та права людини. Здатність створювати міжнародні альянси та партнерства стає важливою для ефективного реагування на глобальні виклики та використання можливостей, які відкриває глобалізація (Кирчів, 2019).

Політичні лідери мають бути сприйнятливими до впливу глобалізації на їхні власні країни. Вони мають зрозуміти економічні, соціальні та культурні наслідки цього явища, щоб розробляти політику, яка б максимально збільшувала переваги та мінімізувала недоліки. Так, наприклад, глобалізація може спричинити економічну нерівність і соціальну напруженість, що вимагає цілеспрямованих політичних заходів, спрямованих на забезпечення справедливості та соціальної згуртованості. Політичні лідери мають також бути здатними управляти наслідками міжнародної міграції, забезпечити оптимальну інтеграцію нових мігрантів і поважати права місцевих жителів.

Глобалізація змінила і внутрішній політичний простір країн. Сьогодні лідери мають справу з громадськістю, яка є краще поінформованою та більш активною завдяки полегшеному доступу до інформації та соціальних мереж. Така велика прозорість вимагає від політичних лідерів більшої підзвітності та добросовісності. Громадяни вимагають швидких і ефективних відповідей на глобальні питання, а лідери мають бути здатними чітко доносити інформацію про свої дії та політику в умовах підвищеної суспільної свідомості (Чальцева, & Швець, 2022).

Глобалізація вимагає від політичних лідерів довгострокового стратегічного погляду. Вони мають прогнозувати глобальні тенденції та швидко адаптуватися до змін, щоб підтримувати економічну конкурентоспроможність і забезпечувати політичну стабільність. Здатність до інновацій та прийняття проактивних підходів має важливе значення для управління в глобалізованому світі, де відбуваються постійні зміни. Політичні лідери зобов'язані виступати за сталий розвиток, інтегруючи питання охорони довкілля у свою політику, щоб гарантувати надійне майбутнє для населення тієї чи іншої країни.

Зазначимо, що зараз будь-які політичні дії відбуваються в умовах інформаційного суспільства. Політичне лідерство в інформаційному суспільстві залежить від здатності лідерів ефективно спілкуватися з громадянами через різні цифрові канали. Онлайн-платформи, такі як офіційні вебсайти, соціальні мережі та блоги, дають змогу політичним лідерам доносити свої повідомлення безпосередньо до виборців, зазвичай уникаючи традиційних засобів масової

інформації. Така пряма комунікація створює близькість із громадськістю і дозволяє лідерам формувати свій імідж та власний меседж у контрольованих умовах (Мельник, & Лещух, 2021).

Водночас така розширена доступність ставить перед політичними лідерами певні вимоги. Вони мають уважно слідкувати за інформацією та думками, які часто суперечать одна одній. Соціальні мережі, зокрема, посилили медіашум і ускладнили розмежування між фактами та фейковими новинами. Тому політичні лідери мають добре управляти своєю присутністю в інтернеті, намагатися підтримувати свій імідж і при цьому уникати дезінформації та поляризації, які можуть призвести до виникнення неправдивої інформації.

Проте вплив соціальних мереж на політичне лідерство не обмежується комунікацією. Такі платформи відіграють вирішальну роль у залученні виборців та організації політичних рухів. Сучасні виборчі кампанії дедалі більше використовують соціальні мережі для об'єднання прихильників, збору коштів та розповсюдження передвиборчих меседжів, тому політичні лідери мають володіти навичками використання цих мереж, щоб максимізувати свій вплив та аудиторію.

Нині на політичне лідерство в глобальному вимірі все більший вплив здійснюють міжнародні організації та транснаціональні корпорації. Політичні лідери намагаються знаходити різні способи впливу у сфері міжнародних відносин, де національні інтереси часто взаємопов'язані з економічними, екологічними та геополітичними міркуваннями. Такі організації, як ООН, ЄС та СОТ, виконують основну роль у формуванні глобальної політики, у свою чергу транснаціональні корпорації здійснюють значний вплив на політичні рішення через свою ділову активність та лобювання (Антипенко, 2020).

Зростання залежності між політичними, економічними та соціальними суб'єктами створює середовище для політичного лідерства, яке відзначається складністю та невизначеністю. Політичні лідери мають уміти адаптуватися до таких змін, використовуючи оперативність і перспективне планування. Вони повинні бути відкриті до діалогу та міжнародної співпраці, зберігаючи при цьому стійкість у відстоюванні національних інтересів та основних цінностей своїх виборців.

Висновки

Новітні тенденції в політичному лідерстві свідчать і про нові проблеми та можливості в умовах інформаційного суспільства та глобалізації. Політичні лідери мають володіти цифровими інструментами для ефективної комунікації з громадянами та мобілізації політичної підтримки. Вони мають знати про вплив міжнародних організацій і транснаціональних корпорацій на їхні політичні рішення й бути готовими до співпраці на глобальному рівні для вирішення спільних завдань. Політичне лідерство в глобалізованому світі вимагає поєднання традиційних навичок і нових адаптивних здібностей, щоб досягнути мети в сучасних умовах невизначеності.

Література

Антипенко, І. (2020). Загрози і виклики сучасних глобалізаційних процесів для національних держав: до проблеми державного управління політичними ризиками. *Актуальні проблеми державного управління*, 1 (57), 174-180. DOI: 10.34213/ap.20.01.20

Іванов, П. (2024). Лідерство у публічному секторі: ключові компетенції та виклики для керівників публічного сектору. *Наукові перспективи*, 5 (47), 491–502. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5\(47\)-491-502](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5(47)-491-502)

Кирчів, А. Р. (2019). Становлення й еволюція міжнародно-політичної парадигми З. Бжезінського в контексті світового політичного розвитку другої половини ХХ ст. *Вісник Львівського університету. Серія: Міжнародні відносини*, 47, 98–111. DOI: 10.30970/vir.2019.47.0.9905

Мельник, М. І., & Лещух, І. В. (2021). Сучасні глобальні виклики та тренди: діагностика впливу на ендогенний розвиток регіону. *Регіональна економіка*, 3, 36–45. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2021-3-4>

Чальцева, О. М., & Швець, К. А. (2022). Сучасні фактори впливу на глобальну публічну політику. *Політичне життя*, 3, 62–70. DOI: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2022.3.8>